

ἄρτι, ὑπὸ τῶν ἐξακολουθούντων αὐτὴν υἱῶν τοῦ πρώτου συλλογέως Ἀλφρέδου Τέστα καὶ Λεοπόλδου Τέστα, ὁ Ζ' τόμος.

— Ἡ ἐπέκτασις τοῦ ὑπερχαυκασίου σιδηροδρόμου τῆς Σαμαρκάνδης ἐν Ταρχάτῃ ἐστὶν ἀποφασισμένη. Ἡ νέα ὁδὸς κατασκευασθήσεται τῇ φροντίδι καὶ τῇ δαπάνῃ τοῦ κράτους. Αἱ ἐργασίαι θὰ διευθύνονται ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀννικώφ, φρονεῖται δὲ ὅτι ἀποπερατωθήσονται ἐντὸς τριῶν ἐτῶν.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ πρῶτος διευθυντὴς τοῦ Ὁρδεῖου Α. Καντακουζηνός, ὁ μελοποιὸς πολλῶν παιδικῶν ᾠμάτων, ἅτινα ἔτι καὶ νῦν ψάλλονται ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς σχολαίσις, καὶ ἄλλων δημοτικῶν γενομένων.

— Ἐπ' ἑσῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἀπεβίωσεν ἡ δεσποινὶς Φρύμ, μαθήτρια τοῦ Bubenstein, ἥτις ἐγένετο ἡ πρώτη κλειδοκυμβαλίστρια τῆς Ἑλλάδος. Ἐχειροκροτήθη δ' ἐν Περτρούπολει, Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀλλαχού.

ΑΙ ΠΛΗΓΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁδυνηρὰ ἀφύγνους τῶν μεγάλων ἐπιδημιῶν.

(συνέχεια ἴδε προηγούμεν. ἀριθμ.).

Τῷ 767 ἐγένετο ὁ πρῶτος γενικὸς λοιμὸς ἐν τῷ κόσμῳ.

Περὶ τὸ 890 ἡ εὐλογία ἐξηπλώθη καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Β. Ἀφρικήν.

Τῷ 954 νόσημα, ὃπερ φαίνεται νὰ ἦτο ἴσως ὕμενογόνος λαρυγγίτης καὶ καθ' ὃ ἐξωδαινετο ὁ λαρύνξ ἀνῆρπασε 40.000 ψυχῶν.

Τῷ 962 ἐνέσκηψαν ἡ πανώλης ἐν Λονδίῳ· 50000 προσώπων ἀπέθανον.

Τῷ 1094 στοματικὸν νόσημα ἐμάινετο ἐν Λονδίῳ· τὸ 1/3 τῶν κατοίκων ἀπέθανον.

Τῷ 1095 λιμὸς καὶ λοιμὸς ἐποιοῦντο θραῦσιν ἐν Ἰρλανδίᾳ· οἱ ἡμίσεις τῶν κατοίκων ἀπέθανον.

Τῷ 1111 λιμὸς ἐν Λονδίῳ· κτήνη, ὄρνιθες καὶ κύνες ἀπέθνησκον μετὰ τῶν αὐτῶν συμπτωμάτων.

Τῷ 1172 Ἑρρίκος ὁ Β' ἠναγκάσθη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Ἀγγλίαν ἐνεκα τῆς πανώλους.

Τῷ 1187 ἡ εὐλογία ἐπεκράτει γενικῶς ἐν Εὐρώπῃ, μεταδοθεῖσα εἰς ταύτην ἐξ Ἀνατολῆς ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων.

Οἱ ἀποθάνοντες ὑπερέβησαν τὸ ἑκατομμύριον.

Τῷ 1204 ἡ Ἰρλανδία σχεδὸν ἡρημώθη ὑπὸ πείνης καὶ λοιμοῦ.

Ἡ πανώλης ἐνεφανίσθη ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 1340 καὶ ἐπέξεσθῃ καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Τῷ 1348 τὴν Εὐρώπην ἐλυμαίνετο πάλιν ὁ φλωρεντιανὸς λοιμὸς, ὃν περιγράφει ὁ Βοκκάκιος.

Τῷ 1349 ἐνέσκηψεν ἐν Βρετανίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ ἡ λοιμικὴ νόσος (ἡ καλουμένη ἀπλῶς «μαῦρος θάνατος»). Ἐν Λονδίῳ ἀπέθνησκον 2.000 καθ' ἑκάστην.

Τῷ 1361 πυρετὸς ἐν Λονδίῳ καὶ Παρισίοις προῦκάλεσε τριμερὴν θνησιμότητα. Ταῦτ' ἐν συνεθείᾳ καὶ τῷ 1369 ἐν Βρετανίᾳ.

Τῷ 1383 φοβερὸς λοιμὸς ἐν Ἰρλανδίᾳ κατέστρεψε τὸ τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ.

Πανώλης ἡρῆμωσε τὸ Λονδίον τῷ 1407. Κατὰ τὸ θέρος ἀπέθανον 30.000 προσώπων.

Μέγας λιμὸς καὶ λοιμὸς ἐν Ἰρλανδίᾳ τῷ 1466· ἀπέθανον 200.000.

Πανώλης ἐν Λονδίῳ τῷ 1470· τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ἐξηφανίσθη.

Τῷ 1471 πανώλης ἐν Ὁξφόρδῃ ἐπέξεσθῃ ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς Ἀγγλίας τὸ 1/3 τοῦ πληθυσμοῦ κατεστράφη.

Ὁ κίτρινος πυρετὸς ἐπιστεύετο ὅτι ἐπεκράτει παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἀνακαλύψιν τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1492.

Τῷ 1499 τοσοῦτον θανατηφόρος ἦτο ἡ πανώλης ἐν Λονδίῳ ὥστε ἡ αὐλὴ μετέκλινεν εἰς Καλαί.

Νόσημα, προκαλοῦν ἄφθονον ἰδρῶτα, ἐξηφάνισεν ἐν Λονδίῳ τῷ 1506 ἐντὸς μηνὸς 27000, τῷ δὲ 1517 προῦκάλει τὸν θάνατον ἐντὸς τριῶν ὥρων. Ὁ ἥμισυς πληθυσμὸς τῶν ἀγγλικῶν πόλεων ἐξέλειπεν, ἡ δὲ Ὁξφόρδῃ εἰχεν ἐρημωθῇ.

Τῷ 1522 ἡ Λίμερικ προσεβλήθη ὑπὸ πανώλους· φοβερὰ θνησιμότης. Τῷ 1528 νόσημα ἐν Λονδίῳ, προκαλοῦν ἄφθονον ἰδρῶτα, συνεπήγαγε γενικὴν ἐκ τῆς πρωτευούσης ἐξοδόν. Τοῦτο ἐπανελήφθη τὸ πέμπτον ἐν Λονδίῳ τῷ 1551 μετὰ μεγάλης θραύσεως.

Τῷ 1529 παραπλήσιον νόσημα ἐν Γερμανίᾳ συνεπεία τοῦ ὁποῦ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι κατέπιπτον, ἀπέβη ὀλέθριον ἰδίᾳ εἰς τοὺς στρατιώτας.

Ἀσιατικὴ χολέρα περιεγράφῃ τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γαρκία δὲλ Χουέρτο τῷ 1560.

Πανώλης ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1603· μόνον ἐν Λονδίῳ ἀπέθανον 30.578.

Τῷ 1604 ἡ πανώλης ἐξηφάνισε τὸ 1/4 τοῦ λαοῦ ἐν Ἰρλανδίᾳ.

Τῷ 1611 ἀπέθανον ἐν Κων/πόλει ὑπὸ πανώλους 200.000 προσώπων· ἑκατομμύρια δὲ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Τῷ 1625 μυστηριώδης νόσος ἐν Λονδίῳ· ἐντὸς ἐβδομάδων τινῶν 35.417 θάνατοι.

(Ἀκολουθεῖ).

ΚΟΡΩΝΑ Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε προηγούμεν. ἀριθμ.).

Ἀνῆγγεila πρὸς τὸν Καζιμίρ τὴν ἔλευσιν τοῦ ἐξαδέλφου μου. Τῷ ὠμίλησα περὶ παχυσάρχου νέου, ὀλίγον σοβαροῦ χαρακτῆρος καὶ ἐπομένως ἄνευ δυσαρέστων συνεπειῶν. Ὅχ' ἐγέλας ἐὰν ἐβλεπες τὸ παχάδοξον αὐτοῦ πρόσωπον, τεταραγμένον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐγίγνετο ἡ ἀμοιβαία σύστασις. Δὲν τῷ ἀνῆγγεila προηγουμένως τὰς μεταρρυθμίσεις, ὅφ' ὧν ἐγὼ ἡ ἰδία ἐξεπλάγχην. Διατί δὲν προειδοποίησα αὐτόν; Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ τὸ εἶπω. Δὲν ἐπεθύμουν νὰ φανῶ ὅτι εἶχον παρατηρήσει τὰς μεταβολὰς ταύτας. Ἐπεθύμουν νὰ φαίνωμαι ὅτι οὐδὲ κἀν εἶδον κατὰ πρόσωπον τὸν Ρενώ. «Ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ ὠφέλησε πολὺ τὸν ἐξαδέλφόν σας, μοὶ εἶπεν ὁ Καζιμίρ, ἐγένετο λίαν εὐειδὴς νέος. Οὐδὲν ὅμως ὁμοιάζει τῇ εἰκόνι αὐτοῦ, ἣν ἐζώγραφισατε.

— Ἦτο τότε πολὺ ἀσθενής.

— Καὶ τοῦτο εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον.

Ταῦτα λέγων ὁ Καζιμίρ μὲ παρετῆρει ἀσκηραμυκταί. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἦσαν περίλυποι, περίλυποι.

Ἐπεθύμουν νὰ ριφθῶ εἰς τὸν τράχηλόν σου, διότι ἤμην πολὺ εὐγνώμων ἐκ τῆς ἀκουσίας ταύτης ζηλοτυπίας, ἐπεθύμουν μάλιστα νὰ τῷ εἶπω: «Εἰσθε τρελλοί; Μήπως ὑποθέτετε ὅτι τὸν Ρενώ ἡτένισα ἄλλως ἢ ὡς σύντροφον τῆς νεανικῆς μου ζωῆς, ὡς συγγενὴ ἀνευρεθέντα; Ἐσίγησα. Ἰδέα τῆς μοὶ ἐνέπνευσε νὰ μὴ εἶπω τίποτε. Ἐφάνην μάλιστα ὡς προσδληθείσα ὀλίγον ἐκ τῆς παρατηρήσεώς σου. Μετὰ ταῦτα ὅμως, οὐδεμίαν ἀπέναντι αὐτοῦ ἔλαβον ὑποχρέωσιν. Οὐδὲν ὅμως δικαιοῦται νὰ κάμῃ παρατήρησιν τίνα προμοίαν, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ὁ Ρενώ, κατόπιν τῆς συστάσεώς σου, ὑπῆρξε λίαν ἐπιφυλακτικὸς καὶ ἀσφόδρον.

— Ἐξαδέλφου μου, μοὶ εἶπε, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς βλέπω ἐπὶ πολὺν καιρὸν ὁμοῦ. τὸν κ. Βιλλελόγκ καὶ ὅμᾳς, ὅπως μαντεύσω τὸν γάμον. Ἄλλως τε τὸν θεωρῶ ὡς τὸν ἐλευθερώτερον ἄνθρωπον τοῦ κόσμου.

— Ἀπατάσθε.

— Δὲν εἶναι εὐγενὴς καὶ ἐλευθερίος;

— Ὡ! μάλιστ', ἀλλὰ δὲν γίγνεται λόγος περὶ γάμου.

Διατί ἐψευδόμην; Εἰς ποῖον αἰσθημα ὑπέκουσα ἐψεύσθην; Δὲν ὤφειλον ἐκμυστηρεῖσαι εἰς τὸν Ρενώ, ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐμάντευε τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποκρύπτω ἀπὸ τὸν Καζιμίρ τὴν ἀλήθειαν τόσῳ κατηγορηματικῶς. Ἠσχύνθην ἐμαυτὴν. Ἀπεμακρύνθην ἀποτόμως τοῦ Ρενώ καὶ ἐπανήλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Ἠσχίσαν νὰ κλαίω. Ἐξήλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου μετὰ τῆς ἀποφάσεως νὰ εἶπω εἰς τὴν μητέρα μου ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Καζιμίρ νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά μου. Ἦτο τὸ μόνον μέσον ὅπως ἐκανοποιήσω ἐν τῇ συνειδήσει μου, τὴν ἀ-

νανδρίαν μου, ναι, τὴν ἀνδρῖαν—δὲν ὑπάρχει ἄλλη λέξις—εἰς τὴν περιέπεσα. Ἐδεῖ νὰ τιμωρηθῶ ἀμέσως. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐπέλθῃ ἡ τιμωρία; ὁ μετὰ τοῦ Καζιμίρ γάμος μου ἦτο τιμωρία; Ποῖαν παράδοξον ἔννοιαν ἀπέδιδον πρὸ ὀλίγου εἰς τὰς λέξεις;

Ἡσθάνθην ἐμαυτὴν λίαν τεταραγμένην, δυσχερῶς ἐκείνη πρὸς τὸν Καζιμίρ, πρὸς τὸν Ρενώ καὶ ἐμὲ αὐτὴν κυρίως, καθότι οἱ λοιποὶ δύο ἦσαν ἀθῶοι. Ὁ Καζιμίρ μὲ ἡγάπα, ἦτο ζηλότυπος, ἐφοβεῖτο μὴ καταστραφῶ, μοὶ παρείχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαβλέπω τὸν κίνδυνον, καὶ τοῦτο ἦτο φυσικώτατον. Ὁ Ρενώ ἐκινεῖτο ἐν ἑρωτῇ τοῦτον, τὰ σχέδιά μου μοὶ τὸ ἔλεγεν εἰλικρινῶς. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ὅποιον ἡγάπων. Ὑπῆρχε φυσικώτερον τούτου, ἀφοῦ ἐκεῖνος δὲν ἡγάπα πλέον; Διατί νὰ μὲ ἀγαπήσῃ; Ἐχει ἄλλα πράγματα νὰ συλλογισθῇ. Ὁρεῖται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, νὰ πολεμήσῃ, νὰ φονεuthῇ, ἐνῷ ὁ Καζιμίρ καὶ ἐγὼ θὰ εὐρισκώμεθα ἐν τῷ Νοραδῇ, εἰς τὸ Μελοδράμα. Ἀνθρωποὶ τινες εἶναι ἀληθῶς ἄξιοι ὑπολήψεως, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν. Ἰδοὺ νεανίας τριακονταετής, εὐφύεστατος ὠραιότατος νέος, ὅστις πολεμᾷ ἐκεῖ κἄτω, ἐντὸς τῶν ἀπομεμακρυσμένων χωρῶν, ὅστις κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ ἐντὸς τοῦ νοσοκομείου, ὅστις θεωρεῖται εὐτυχῶς καὶ οὕτως μόνῃ ἐπιθυμία εἶναι νὰ ἔλθῃ ἐπὶ ἀδείᾳ ἀπουσίας πρὸς ἀνδρῶσιν μετὰ τῆς μητρός του, ὡς ἀπλοῦς μαθητὴς Λυκείου. Καθ' ὅλην τὴν ἐκεῖ διαμονὴν του, οὐδέποτε εἶδε γυναῖκα. Δὲν λαμβάνει ἐπιστολάς οὐδὲ γράφει τοιαύτας. Καὶ θὰ ἀνχωρήσῃ αὖθις, ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν πλήρη μόχθων πειθαρχίαν, ἐργασίας, ἀποσιώσεως, αὐταπαρνησίας ζωῆς του, ὅπως ἐπὶ τέλους φονεuthῇ ἐν τινὶ γωνίᾳ γῆς καὶ ἀποθάνῃ ἴσως ὡς κύων, ἀνευ βοήθειας, ἀνευ ἀγάπης. Δὲν εἶναι ἀξιοθαύμαστον τοῦτο;

Δὲν ἀνῆγγεῖλα εἰσέτι τῇ μητρί μου ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Καζιμίρ νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά μου. Ἐπειδὴ ὅμως δις μόνον τῆς ἐβδομάδος ἔρχεται πρὸς ἐπισκέψιν εἰς τὴν ἐξοχικὴν μας κατοικίαν, εὐρον μέσον καθ' ὃ θὰ εὐρίσκηται παρ' ἡμῖν καθ' ὅλον τὸν χρόνον. Ἐξεμυστηρεῖθην πρὸς τὸν Ρενώ τὰ περὶ γάμου σχέδιά μου. Τοιοῦτοτρόπως δύναμαι νὰ ὁμιλῶ ἀδιακόπως περὶ τοῦ Καζιμίρ ὡς εἰ ἦτο παρών. Ὁ Ρενώ εἶναι τίμιος ἀνὴρ, ἀποφεύγει δὲ νὰ ποιήσῃ λόγον περὶ τούτου εἰς τὸν τυχόντα, μηδ' αὐτῆς τῆς μητρός του ἐξαιρουμένης. Εἶχον ἀδικον νὰ πράξω ὡς ἔπραξα; Ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ γάμος ναυαγεί, ὑπόθεσις παράλογος τῷ ὄντι, ἀλλὰ τὰ πάντα δυνατὰ εἰσιν. Ὁ Ρενώ οὐδὲ λέξιν κἄν ἐκ τοῦ στόματός του θὰ ἐκφέρῃ. Ἀποτολμῶν τοιαύτην ἐμπιστευτικὴν ἐκμυστήρευσιν, δὲν θὰ δυσχερῶς τοῦμην ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου ἀποδοχῆς τινος εἰδήσεως. Ἡμῖν περίεργος νὰ ἴδω ὅποιαν ἐντύπωσιν θὰ τῷ προξένηι. Τὴν προτεραιάν ἐξήλθον εἰς περίπατον μετὰ τῆς μητρός του, ἐν παντελεῖ διατελούσης ἀγνοίᾳ τῶν διατρεχόντων. Μοὶ ἔκαμε νύξιν περὶ τοῦ ζητήματος. Προσέποιήθη ὅτι δὲν ἠνύθουν. Ἐκρύπτετο ἄρα γὰρ ἐν τῇ μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐπισκέψει ὀπισθοβουλία τις; Νὰ ὁμολογήσω τὰ πάντα εἰς τὸν Ρενώ, ἦτο αὐτὸ τοῦτο ὡς νὰ ἀνέτρεπον πᾶσαν ἐλπίδα. Δὲν ἦτο προτιμότερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ τὸν παρατηρῶ διὰ τοῦ κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χρόνον, ὅπως βεβαιωθῶ περὶ τῶν ἐντυπώσεων ἡν τῷ προὔξενεν.

Οὐδὲν μοὶ ἐπέτρεψε νὰ ἴδω. Μοὶ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ καὶ μὲ παρεκάλει νὰ μὴ παύσω ἐπιδεικνύων αὐτῇ τὴν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐμπιστοσύνην ἐν πάσῃ περιπτώσει; Προβλέπει τι ὕπερ ἐγὼ δὲν προβλέπω; Περὶ τοῦ Καζιμίρ ἔχει διάφορον γνώμην τῆς ἐμῆς; Ἀπεφάσισα νὰ τὸν σπουδάσω καλῶς, ὅταν θὰ εὐρεθῶ ἐνώπιόν του, διὰ νὰ ἴδω ἐάν θὰ ἐπιδείξῃ δυσμένειάν τινα ἢ ψυχρότητα τίνα. Τῷ ἔθλιψε τὴν χεῖρα μετὰ τῆς ἐγκαρδιωτέρας εἰλικρινείας. Φαίνεται ἐνδιαφερόμενος περὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγνώρισε τὰ αἰσθηματά μου. Πιθανὸν νὰ μὴ μὲ σκέπτηται παντελῶς, ὅτι δὲν ἔχει γνῶσιν τῶν σχεδίων τῆς μητρός του, καὶ ὅτι μὲ μεταχειρίζεται ὡς μικρὰν

ἐξαδέλφην του ἢ ὡς μικρὰν κόρην. Ἐν τούτοις χαίρω πολὺ ἐπὶ τῇ εἰλικρινείᾳ του. Ὁ Καζιμίρ ἀπέβλεπε τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀταραξίαν, εὐρίσκειται εἰς ἐξαιρετοὺς σχέσεις μετὰ τοῦ Ρενώ, ἀποτελοῦσιν ἀληθῶς ζεῦγος φίλων· χαίρουσι δὲ ὁσάκις εὐρεθῶσι μόνον.

Διερχόμεθα οὕτω τὰς ἡμέρας μας περιπατοῦντες καὶ οἰτρεῖς, συνομιλοῦντες, ἱππεύοντες. Ὁ Ρενώ εἶναι ζωγράφος, ὁ Καζιμίρ μουσικός. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ρενώ ὀριστικῶς ἐγκατέστη παρ' ἡμῖν, δὲν ὑπάρχει αἰτία ἵνα ὁ ὁ Καζιμίρ ἐπισκέπτηται ἡμᾶς κατὰ διαλείμματα καὶ ἐπισήμως. Ἡ μήτηρ μου προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ διέλθῃ δεκαπενθημερίαν ἐν τῇ ἐξοχῇ. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως θὰ δράζηται τῆς εὐκαιρίας ὅπως γνωρίσῃ τὰ ἡμέτερα σχέδια τοῖς φίλοις ἡμῶν. Τῷ ἐζήτησα λοιπὸν φίλη μου προθεσίαν. Χαίρω τῷ ὄντι, ὅταν δὲν ἐκλήθῃ ὑπόνοια, ἐπὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως ἐν ἣ εὐρίσκομαι. Βεβαίως ὁ Ρενώ δὲν συνετέλεσεν, ὥστε νὰ ἀποβῇ τὴν ιδέαν ἣν ἐσχημάτισα περὶ τὸν Καζιμίρ, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ δὲν μὲ παρημποδίσαν νὰ ἀναγνωρίσω τὰς ἀρετὰς τοῦ Ρενώ. Ὅταν ὁ εἰς τούτων ἀπουσιάζει, νομίζω ὅτι μοὶ λείπει τι. Πῶς δέον νὰ τὸ εἶπω; Ὁ εἰς συμπληροῖ τὴν παρουσίαν του ἑτέρου. Ὁ εἰς εἶναι ξανθός, ὁ ἕτερος μελαγχροινός. Ὁ εἰς παρισινός καὶ εὐφυής, ὁ ἕτερος τύπου ἀνατολικοῦ καὶ μελαγχολικός, ἀμφοτέρω εὐειδέεις, εὐγενεῖς, εὐφρεῖς λεπτοφυεῖς. Προφανῶς ἐάν ὑπανδρεύομην μετὰ τοῦ Καζιμίρ, ὅτε ἦλθεν ὁ Ρενώ, οὐδὲ βλέμμα θὰ ἔρριπτον ἐπὶ τοῦ ἐξαδέλφου μου, διότι εἶμαι βεβαία ὅτι εἶμαι σταθερά, ἐάν δὲ ὑπανδρεύομην μετὰ τοῦ Ρενώ, δὲν θὰ ἔρριπτον βλέμμα ἐπὶ τοῦ Καζιμίρ. Τέλος ἀγαπητή μοι, δὲν θὰ τὸ πιστεύσῃς, εὐχαριστοῦμαι ἐξ ἴσου συναναστρεφόμενη καὶ μετὰ τῶν δύο. Ὅτε ἀμφοτέρω εὐρίσκονται παρ' ἐμοῦ, ἡ εὐχαριστήσις μου εἶναι μεγαλειότερα, εἶναι πλήρης. Ὅτε εὐρίσκωμαι ὅλως μόνῃ τὸ ἐσπέρως διερρωτῶμαι, ἐξετάζω ἐμαυτὴν, ἀποπειρῶμαι νὰ πρὸςβῶ τὰς δύο φυσιογνωμίας, σχηματίζω περὶ αὐτῶν ἀκριβῆ ιδέαν, καίτοι δὲ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι, εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου συμπαθεῖς. Ἡθέλησα τῇ ἐσπέρᾳ τῆς χθὲς νὰ ἀποκοιμηθῶ μόνον τὸν Καζιμίρ σκεπτομένη. Τὸ κατώρθωσα, ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὄνειρευόμην τὸν Ρενώ. Τέλος ἄκουσον τὸ ἐξῆς ὑπὸ πᾶσαν ὅμως ἐχεμύθειαν. Ἀγαπῶ δύο ἀνδρας, καὶ τοὺς δύο ἐξ ἴσου. Εἶναι τρομερόν, τερατώδες. Ἐπέρχονται στιγμαὶ καθ' ἃς ἐπιθυμῶ νὰ προσβληθῶ ὑπὸ τυροειδοῦς πυρετοῦ, ὅπως ἀπαλλαγῶ τῆς ἀμηχανίας. Οἰκτεῖρον μὲ καὶ εἰπέ τί πρέπει νὰ πράξω, ἐάν γνωρίζῃς.

Ἀδριάννα Μοριάς.

Ἀπάντησις τῆς Βαλεντίνης Γκρεσσάν

(διὰ τοῦ ἐπομένου ταχυδρομείου).

Ἀφοῦ ἀγαπᾷς καὶ τοὺς δύο ἐξ ἴσου, ρίψε κορὼνα ἢ γράμματα. Ὑπανδρεύσου μετ' ἐκείνου τὸν ὅποιον θὰ σοὶ ὑποδείξῃ ἡ τύχη. Θὰ λυπηθῇς ἴσως ἐπὶ τῇ στερησει τοῦ ἄλλου μέχρι τῆς πρώιας καθ' ἣν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θὰ τελεσθῶσι οἱ γάμοι. Δὲν θὰ σκέπτηται πλέον τὸν ἄλλον τὴν ἐπιούσαν. Σὲ ἀσπάζομαι.

Ἡ ἀρχαία φίλη σου.

Βαλεντίν.

(Κατὰ μετάφρασιν)

ALEXANDRE DUMAS fils.

Παρόραμα.

Ἐν τῇ περὶ Ἀριθμητικῆς παρ' ἀρχαίοις πραγματείᾳ τοῦ ἄλλοιμου x. Ἡλ. Βαλσαμάκη παρεσέφρησε τὸ ἐξῆς παρόραμα· ἐν σελ. 795, στηλ. Α', στγ. 37 ἀντὶ $\frac{1}{4}$ ἀναγνωστέον $\frac{1}{3}$.

Ο. ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.